

การพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกในการสื่อสารกับผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจ ในหอผู้ป่วยวิกฤติ

วรรรัตน์ มากเทพพงษ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้คือการพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกในการสื่อสารกับผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจในหอผู้ป่วยวิกฤติ และนำไปศึกษานำร่อง (Pilot study) โดยการทดลองใช้ในผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยวิกฤติศัลยกรรม โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ จำนวน 20 คน (กลุ่มทดลอง 10 คน และกลุ่มควบคุม 10 คน)

แนวปฏิบัติทางคลินิกฯ ได้พัฒนาโดยการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบจากการสังเคราะห์งานวิจัยจำนวน 20 เรื่อง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 หมวดหมู่ คือ 1) วิธีการและเทคนิคในการสื่อสารสำหรับผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจ 2) สิ่งที่ผู้ป่วยต้องการสื่อสาร และ 3) สิ่งชี้วัดความสำเร็จของการสื่อสารสำหรับผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจ ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ และการทำประชาพิจารณ์จากพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติศัลยกรรม แล้วจึงนำศึกษานำร่อง (pilot study) โดยทดลองใช้ในผู้ป่วยที่ในหอผู้ป่วยวิกฤติศัลยกรรม โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ ระหว่างเดือน มกราคม ถึง พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ประเมินผลจากความพึงพอใจในการสื่อสารและความยากลำบากในการสื่อสารของผู้ป่วย ความเป็นไปได้ ปัญหาและอุปสรรคหลังการทดลองใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกฯ จากพยาบาล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และทดสอบโดยใช้สถิติทดสอบทีชนิดสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการศึกษาแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1) ส่วนของผู้ป่วย : พบว่าค่าความพึงพอใจและความยากลำบากในการสื่อสารของผู้ป่วยกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และ 2) ส่วนของพยาบาล ความคิดเห็นเรื่องความเป็นไปได้ในการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกไปใช้จริง พยาบาลส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าขั้นตอนการปฏิบัติการพยาบาลสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และพบว่าปัญหา อุปสรรคที่พบ คือ การไม่สามารถจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการสื่อสารได้ และผู้ป่วยที่มีปัญหาในเรื่องของความเจ็บปวด

ผลของการศึกษาครั้งนี้สามารถนำมาเป็นแนวทางในการสื่อสารในผู้ป่วยที่ได้รับการใส่ท่อช่วยหายใจ โดยการปรับให้เหมาะสมกับงานประจำและสามารถนำแนวปฏิบัติทางคลินิกๆไปใช้กับหน่วยงานอื่นที่ดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการใส่ท่อช่วยหายใจ

คำสำคัญ : แนวปฏิบัติทางคลินิก / การสื่อสาร / ท่อช่วยหายใจ / หอผู้ป่วยวิกฤติ